

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10Csp/165/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117221049
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Sedláková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117221049.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Michaelou Sedlákovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtňa 48, Bratislava, proti žalovanému: K. E., J.. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. K. XX, Prešov, o zaplatenie 1.424,04 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie o zaplatenie 1.033 eur s príslušným úrokom z omeškania **z a s t a v u j e .**

II. Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi 145,46 eura s úrokom z omeškania vo výške:

- 5 % ročne zo sumy 1.145,46 eura od 21.3.2017 do 19.2.2018,
 - 5 % ročne zo sumy 895,46 eura od 20.2.2018 do 16.3.2018,
 - 5 % ročne zo sumy 645,46 eura od 17.3.2018 do 17.4.2018,
 - 5 % ročne zo sumy 395,46 eura od 18.4.2018 do 17.5.2018,
 - 5 % ročne zo sumy 145,46 eura od 18.5.2018 do zaplatenia,
- a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a .**

IV. Žalobca **m á** nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 57,5 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenou súdu dňa 20.09.2017 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.424,04 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 30.11.2014 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 18.03.2014 uzatvoril so žalovaným zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 1.600 eur. Žalovaný mal pôžičku splácať v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 68,18 eura, ale doposiaľ zaplatil len sumu 454,54 eura. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil povinnosť splácať jednotlivé splátky riadne a včas, vyzval ho listom zo dňa 27.09.2014 (predžalobná upomienka) k úhrade dlžných splátok a žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Právny predchodca žalobcu úver zosplatnil dňa 19.11.2014. Celkový dlh žalovaného predstavuje 1.424,04 eura. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, vo výške 33 eur.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že koncom roka 2014 zabudol na podrobnosti ohľadom splátok, keďže ich nemal nastavené ako trvalé príkazy z účtu. Bol by rád, keby mu žalobca navrhol splátkový kalendár, aby takýmto spôsobom vymáhanú sumu splatil.

4. Podaním zo dňa 11.06.2018 vzal žalobca v časti 33 eura s príslušenstvom titulom nákladov na vymáhanie pohľadávky, ako aj v časti 1000 eur s príslušenstvom predstavujúcej úhradu zo strany žalovaného počas konania (dňa 19.02.2018 v sume 250 eur, dňa 16.03.2018 v sume 250 eur, dňa 17.04.2018 v sume 250 eur, dňa 17.05.2018 v sume 250 eur) späť a žiadal upraviť petit žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 391,04 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.391,04 eura od 30.11.2014 do 19.02.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 1.141,04 eura od 20.02.2018 do 16.03.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 891,04 od 17.03.2018 do 17.04.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 641,04 eura od 18.04.2018 do 17.05.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 391,04 eura od 18.05.2018 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

5. Na prejednanie sporu nariadil súd pojednávanie, ktorého sa nezúčastnili strany sporu. Právny zástupca žalobcu svoju neúčasť na pojednávaní písomne ospravedlnil, pričom súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Žalovaný svoju neúčasť neospravedlnil, pričom predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené dňa 30.05.2018. Súd preto s poukazom na § 180 CSP konal a rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovaného.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, t.j. žiadosťou a zmluvou o poskytnutí pôžičky zo dňa 18.03.2014, predžalobnou upomienkou s doručenkou, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prehľadom splátok a úhrad, podmienkam k zmluve, všeobecnými obchodnými podmienkami, návrhom na zmenu strany sporu na strane žalobcu, žiadosťou o postúpenie a prevod, prílohou č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky s podacím hárkom, uznesením o pripustení zmeny na strane žalobcu, návrhom na pripriatie do konania osobitného subjektu na strane žalovaného, uznesením o nepripriatí osobitného subjektu na strane žalovaného, vyjadrením strán sporu, čiastočným späťvzatím žaloby a zistil tento skutkový stav veci:

7. Právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding a.s.) uzatvoril ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom dňa 18.03.2014 zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bola pôžička vo výške 1.600 eur. V zmluve bola ako celková suma pôžičky uvedená suma 2.252,84 eura, čo mal žalovaný zaplatiť v 36 splátkach po 68,18 eura. RPMN v zmluve bola uvedená ako 24,68 %, ročná úroková sadzba 32 % a priemerná hodnota RPMN 20,54 %. Termín konečnej splatnosti bol uvedený 03/2017. Celkové náklady spotrebiteľa mali byť 652,84 eura.

8. V bode 6.2 zmluvných podmienok podpísaných žalovaným bolo uvedené, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.

9. Pod bodom 7 zmluvných podmienok, ktorý sa týka RPMN je uvedený vzorec pre výpočet RPMN s vysvetlením jednotlivých koeficientov, ktoré sa dosadzujú do spomínaného vzorca.

10. V bode 12.4 zmluvných podmienok bola upravená možnosť spoločnosti vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred.

11. Z prehľadu splátok a úhrad predložených žalobcom je zrejmé, že žalovaný mu do 31.01.2017 celkovo zaplatil 454,54 eura.

12. Z predžalobnej upomienky zo dňa 27.09.2014 súd zistil, že právny predchodca žalobcu žiadal žalovaného uhradiť nedoplatok na splátkach v celkovej výške 218,08 eura a zároveň ho upozornil, že ak do 05.11.2014 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2014 bude oprávnený úver zosplatiť. Predmetná výzva bola žalovanému doručená dňa 04.10.2014.

13. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.11.2014 vyplýva, že dlh z úverovej zmluvy č. 6174166 sa stal splatným v celom rozsahu naraz.

14. V priebehu konania došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o. ku dňu 08.12.2017 na základe zmluvy o postúpení pohľadávok. Túto skutočnosť postupca

oznámil žalovanému listom zo dňa 21.12.2017, ktorý mu poslal poštou, ako to vyplýva z pripojeného poštového podacieho hárku.

15. Súd následne na základe procesného návrhu uznesením č.k. 10Csp 165/2017-51 zo dňa 26.01.2018 pripustil zmenu žalobcu, ktorým sa stala spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o.

16. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

17. Podľa § 145 ods. 1, 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

18. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzati žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

19. Žalobca vzal podaním zo dňa 11.06.2018 žalobu v časti 1033 eura (pozostávajúcej z 33 eura s príslušenstvom titulom nákladov na vymáhanie pohľadávky a 1.000 eur s príslušenstvom predstavujúcej úhradu zo strany žalovaného po podaní žaloby) späť. So zreteľom na to, že k späťvzatiu v tejto časti došlo pred prvým pojednávaním, súd konanie v tejto časti zastavil.

20. Predmetom žaloby teda zostal nárok žalobcu na zaplatenie 391,04 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.391,04 eura od 30.11.2014 do 19.02.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 1.141,04 eura od 20.02.2018 do 16.03.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 891,04 od 17.03.2018 do 17.04.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 641,04 eura od 18.04.2018 do 17.05.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 391,04 eura od 18.05.2018 do zaplatenia.

21. Pri právnom posúdení predmetného sporu vychádzal súd z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy 18.03.2014 (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

23. Podľa § 2 písm. a) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

24. Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

26. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

27. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

28. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

29. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa § 53 ods. 5 a 10 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

31. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

32. Podľa § 39 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252339'&ucin-k-dni='30.12.9999'> OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

33. Podľa § 3 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'> OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

34. Podľa § 41 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252341'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

35. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

36. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

37. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"). Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (cit. ust. § 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

38. V konaní nebolo sporným, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.03.2014 poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému sumu 1.600 eur, ktorú bol žalovaný povinný splácať

v mesačných splátkach vo výške 68,18 eura počas 36 mesiacov. Žalovaný do podania žaloby uhradil 454,54 eura a po podaní žaloby 1.000 eur (v tejto časti vzal žalobca žalobu späť).

39. Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci OcéanoGrupoEditorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere medzi právnym predchodcu žalobcu a žalovaným spĺňa všetky povinné náležitosti vyžadované ZoSÚ. V zmluve je uvedený aj termín konečnej splatnosti úveru v kontexte s bodom 6.2 zmluvných podmienok, z ktorého možno vyvodiť, že konečná splatnosť úveru nastane 20.03.2017, uvedená je nielen výška RPMN, ale aj predpoklady použité pre výpočet RPMN, ktoré sú konkretizované v bode 7 zmluvných podmienok, ktoré podpísal aj žalovaný.

40. Zároveň však bolo nutné zaoberať sa i platnosťou časti zmluvy týkajúcej sa dohody o úroku, a to s poukazom na § 39 OZ v spojení s § 3 ods. 1 OZ. Súd posúdil primeranosť výšky dohodnutej úrokovej sadzby 32 % ročne v porovnaní s priemernou úrokovou sadzbou bánk pri podobných úveroch. Z internetovej stránky NBS, kde sú zverejnené priemerné úrokové sadzby bánk pri spotrebiteľských úveroch súd zistil, že v marci 2014 pri spotrebiteľskom úvere s dobou splatnosti od 1 roka do 5 rokov bola priemerná úroková sadzba 14,03 % p.a. Súd nepovažuje sa správne porovnávať cenu úveru s inými nebankovými spoločnosťami, ktoré často ich stanovujú v spoločensky nežiaducom rozsahu. Zároveň je však potrebné zohľadniť vyššiu mieru rizika nebankovej spoločnosti pri poskytovaní úveru, a preto u takéhoto subjektu sa dajú akceptovať vyššie úroky ako v bankách, ale len v primeranom navýšení. V tejto súvislosti možno poukázať na rozsudok Krajského súdu v Prešove 3Co/151/2013 zo dňa 25.9.2013, ktorý konštatoval, že pri nebankových spoločnostiach sa dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie viac ako 100 % proti priemeru bánk. Podobne aj Najvyšší súd SR v rozsudku 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.4.2012 uviedol: „Nepriemeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednávania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek“. Dlužník uzatvára zmluvu o úvere a dohodu o úrokoch prevažne z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ v takejto situácii poskytoval dlžníkovi neprimerané úroky. V tomto smere je potrebné poukázať aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014, ktorý uviedol: „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ V tomto konkrétnom prípade úroková sadzba 32 % p.a. viac ako 2-násobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu poskytovanú bankami spotrebiteľom (14,03 % p.a.). Nepochybne teda ide o úrok v rozpore s dobrými mravmi, a preto súd vyhodnotil dohodu o úroku ako absolútne neplatnú s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

41. Pri závere o neplatnosti dohody o úrokoch je potrebné vychádzať z toho, že žalovaný by mal veriteľovi vrátiť finančné plnenie bez uplatneného úroku, teda vo výške 1.600 eur. Žalovaný doposiaľ uhradil žalobcovi 1.454,54 eura. Žalovaný je tak povinný zaplatiť žalobcovi sumu 145,46 eura (1.600 eur - 1.454,54 eura). So zreteľom na uvedené dospel súd k záveru, že po čiastočnom späťvzati je žaloba dôvodná iba čo do sumy 145,46 eura, preto v prevyšujúcej časti (454,46 eura) žalobu ako nedôvodnú zamietol.

42. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

43. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

44. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

45. Žalobca vychádzal zo záveru, že úver predčasne zosplatnil listom zo dňa 29.11.2014. Súd sa však s týmto názorom nestotožnil. Je síce pravdou, že v zmluve o úvere (v bode 12.4) si účastníci zmluvy dohodli túto možnosť v prípade omeškania klienta so zaplatením čo i len jednej splátky, avšak s poukazom na neplatnosť zmluvy v časti úroku je potrebné uviesť, že k zosplatneniu úveru žalobcom nemohlo dôjsť ku dňu 29.11.2014, pretože žalovaný v tom čase ešte v omeškaní nebol. K omeškaniu žalovaného došlo až nezaplatením 11. splátky splatnej dňa 20.02.2015. Žalovaný totiž dovtedy splatil celkovo sumu 454,54 eur, čo predstavuje 10,23 splátok po 44,44 eur (1.600 eur/36 splátok= 44,44 eura). Až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky mohol žalobca ako dodávateľ v zmysle § 53 ods. 9 OZ uplatniť právo podľa § 565, samozrejme za situácie, že súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

46. Nakoľko vzhľadom na vyššie uvedené nemohlo dôjsť k riadnemu zosplatneniu pôžičky (spotrebiteľského úveru), priznal súd úroky z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy odo dňa vzniku omeškania, teda od konečnej splatnosti úveru, t.j. od 21.03.2017 prihladnuc na jednotlivé úhrady zo strany žalovaného realizované počas konania (dňa 19.02.2018 v sume 250 eur, dňa 16.03.2018 v sume 250 eur, dňa 17.04.2018 v sume 250 eur, dňa 17.05.2018 v sume 250 eur). V prevyšujúcej časti úroku z omeškania (nad 5 % a od 30.11.2014 do 20.03.2017) žalobu zamietol.

47. Na margo návrhu žalobcu na vydanie rozsudku pre uznanie nároku súd uvádza, že v prejednávanej veci síce žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe nepoprel existenciu svojho dlhu a prejavil snahu dlh splatiť, avšak uvedenú okolnosť s ohľadom na absolútnu neplatnosť dohody o úroku nepovažoval súd za podklad pre vyhovieť návrhu žalobcu na rozhodnutie o uplatnenom nároku rozsudkom pre uznanie. Ak by súd vyhovel návrhu žalobcu a rozhodol o žalobe rozsudkom na základe uznania bez toho, aby podrobil ex offico uplatnený nárok súdnej kontrole, konal by v rozpore s cieľom ochrany práv spotrebiteľa. Navyše by tak urobil za existencie vážnych pochybností o skutočnom význame prejavenej vôle žalovaného uznať uplatnený nárok. Súd nevyklučuje, že zo strany žalovaného ako nedostatočne informovaného spotrebiteľa (či už vo vzťahu k hmotnoprávnemu základu uplatneného nároku, ale aj procesným právnym predpisom upravujúcim konanie pred súdom, zmyslu uznania nároku a pod.) došlo k rezignácii, či už zo strachu z toho, že bola voči nemu podaná žaloba (súdu je známe z jeho činnosti, že ľudia neznajú právnych predpisov majú často až prehnaný rešpekt voči súdu a sú ochotní uznať aj nedôvodné nároky, len aby voči nim nebolo vedené súdne konanie a to najmä v prípadoch, ak proti nim stojí spoločnosť s právnym zastúpením, prípadne vlastným právnym oddelením), obavy z vyhovieť žaloby a uloženia povinnosti zaplatiť celú žalovanú sumu naraz (žalovaný požiadal o možnosť splácať dlžnú sumu v splátkach, a tak nie je vylúčené, že nárok uznal ako ústupok, aby mu bolo vyhovieť), nedostatku argumentačných dôvodov odporujúcich podanej žalobe (žalovaný sa vyjadril k žalobe na výzvu súdu, a teda si vyjadrením len splnil uloženú povinnosť. Pokiaľ ale nedisponoval dostatočnými informáciami a dôkazmi, ktoré by sponchybovali uplatnený nárok, boli jeho možnosti rozporovať uplatnený nárok obmedzené.).

48. Súd týmto nekonštatuje, že by bolo nevyhnutné pri rozhodovaní rozsudkom na základe uznania zakaždým skúmať (a dokazovať) vôľu žalovaného pri jeho uznávanom prejave, avšak považoval za potrebné na vyššie uvedené skutočnosti poukázať s ohľadom na špecifické postavenie spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch ako „slabšej zmluvnej strany“, ktoré sa nepochybne prenáša aj do sféry procesnoprávnej (postavenia spotrebiteľa v súdnom konaní). V tejto súvislosti súd poukazuje aj na bod 54 vyššie uvedeného rozsudku Banco Español, podľa ktorého cit. "vzhľadom na celkovú podobu, priebeh a osobitosti konania o platobnom rozkaze uvedené v bodoch 50 až 52 tohto rozsudku existuje nezanedbateľné riziko, že dotknutí spotrebiteľa nepodajú požadovaný odpor buď z dôvodu mimoriadne krátkej lehoty stanovenej na tento účel, alebo z dôvodu, že ich od výkonu práva na obranu môžu odradiť trovy spojené so súdnou žalobou, ktoré vzniknú v pomere k výške napadnutého dlhu, alebo z dôvodu, že nepoznajú alebo si neuvedomujú rozsah svojich práv, alebo napokon z dôvodu, že návrh na vydanie platobného rozkazu má obmedzený obsah, a teda nemajú kompletne informácie". Aj keď sa uvedený rozsudok týkal konania o platobnom rozkaze, podľa názoru súdu je možné závery o neznalosti alebo

nevedomovaní si svojich práv, ako aj nedostatku informovanosti vzťahovať aj na spotrebiteľov v štádiu konania, v ktorom sa spotrebiteľia (ako žalovaný) vyjadrujú k podanej žalobe.

49. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

50. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

51. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. Vo všeobecnosti platí, že ak žalovaný plnil po podaní žaloby, z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania, a preto v tejto zastavenej časti by mal mať žalobca nárok na náhradu trov konania. V danom prípade jedným z dôvodov čiastočného späťvzatia žaloby bola skutočnosť, že žalovaný uhradil žalobcovi sumu 1.000 eur po podaní žaloby, a preto v tejto časti je možné považovať uvedené za procesný neúspech žalovaného. Pokiaľ ide o späťvzatie žaloby v časti 33 eur predstavujúcich náklady na vymáhanie, tu je zavinenie potrebné pričítať žalobcovi. V časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá (454,46 eura s príslušenstvom) ide o neúspech žalobcu. Úspech žalobcu tak predstavoval 78,75 %, úspech žalovaného 21,25 %. Žalobcovi preto patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 57,5 % (78,75 % - 21,25 %), ktorý mu súd priznal.

53. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.